

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 017645 16 Uvp
Banja Luka, 11.4.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Z. N. iz B., kojeg zastupa punomoćnik S. T., advokat iz B., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 2.11.2015. godine, tuženog Gradonačelnika Grada B., u predmetu dodjele stana borcima Odbrambeno otadžbinskog rata Republike Srpske, odlučujući o zahtjevu tužioca, za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 017645 15 U od 11.7.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj 11.4.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog kojim je odbijen kao neosnovan prigovor tužioca izjavljen protiv odluke Komisije za rješavanje stambenih pitanja Odjeljenja za boračko-invalidsku zaštitu Grada B. (u daljem tekstu: Komisija), broj ... od 9.10.2015. godine, kojim je odbijen kao neosnovan zahtjev tužioca za dodjelu u zakup stana koji se nalazi u B. u ulici Z.O. V. broj ... u površini od 57 m² uz obrazloženje tog akta da tužilac ne ispunjava uslove iz člana 5. Pravilnika o rješavanju stambenih pitanja porodica poginulih i nestalih boraca, porodica umrlih ratnih vojnih invalida, ratnih vojnih invalida i boraca („Službeni glasnik Grada Banjaluka“ broj 11/12 i 8/2014, u daljem tekstu: Pravilnik), jer da je supruga tužioca S. N., suvlasnik stambenog objekta u ulici A. Š. broj ... u B. sa ½ dijela, koji je nakon smrti oca naslijedila sa majkom I. T. po rješenju o nasljeđivanju Osnovnog suda u Banjaluci broj ... od 24.12.2002. godine, a koji je dimenzija 10x10 m² tako da ga čine tri etaže i to prizemlje koje se sastoji od kotlovnice i dvosobnog stana, a sprat kuće čini trosoban stan, dok je mansarda iako su ugrađeni pregradni zidovi i vanjska stolarija, a sve stambene jedinice imaju zasebne ulaze i čine samostalne jedinice.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio prihvatanjem razloga iz obrazloženja osporenog akta jer da je članom 28. Pravilnika propisano da stanovi koji su vlasništvo Grada B., za koje nije tražen povrat od strane nosioca stanarskog prava, a koji nisu predmet sudskog spora i koje koriste lica iz člana 2. Pravilnika mogu se dodijeliti istim licima u zakup bez konkursa pod uslovima propisanim ovim Pravilnikom. S obzirom da je u provedenom postupku utvrđeno da tužilac ima riješeno stambeno pitanje jer da njegova supruga ima u vlasništvu kuću uslovnu za stanovanje da je pravilno odbijen njegov zahtjev za dodjelu stana u zakup.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede pravila postupka i povrede materijalnog propisa. Smatra da činjenica da je njegova supruga stekla nepokretnosti po osnovu nasljeđivanja iza smrti oca nije razlog da on ne može ostvariti stanarsko pravo na predmetnom stanu jer ga je stekao prije nego što je supruga postala vlasnik navedenih nepokretnosti. U tom smislu smatra da je došlo do retroaktivne primjene materijalnog prava, jer da se nije moglo predvidjeti kada će otac preminuti i kada će supruga tužioca naslijediti određenu imovinu iza oca. Tužilac je stekao stanarsko pravo na predmetnom stanu prema zakonskim propisima u Republici Srpskoj i sve naknadne promjene u njegovoj porodici po pitanju sticanja određene imovine ne mogu biti smetnja da on ostvari svoje pravo na predmetnom stanu. Predložio je da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine ili preinači.

U odgovoru na zahtjev tuženi je istakao da je tužilac podnio dana 30.7.2013. godine zahtjev Odjeljenju za boračko-invalidsku zaštitu Grada B. radi dodjele u zakup predmetnog stana. Pri tom je priložio u spis dokaze da je njegova supruga suvlasnik sa po ½ dijela na stambenom objektu u B. ulici A. Š. Nakon provođenja postupka uviđajem na licu mjesta Komisija je utvrdila da nije ispunjen uslov propisan odredbom člana 5. i 28. Pravilnika jer da supruga tužioca ima u vlasništvu kuću koja je uslovna za stanovanje, a koju je naslijedila rješenjem o nasljeđivanju Osnovnog suda u Banjaluci ... od 24.12.2002. godine, prije podnošenja zahtjeva tužioca za dodjelu stana u zakup dana 30.7.2013. godine, tako da su svi navodi tužioca iznijeti u zahtjevu neosnovani. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Tužilac ne osporava da je njegova supruga suvlasnik sa ½ dijela na stambenom objektu u ulici A. Š. ... u B. koji je uslovan za stanovanje. On ne osporava da nije stekao stanarsko pravo na predmetnom stanu po osnovu člana 30. Zakona o stambenim odnosima („Službeni list SR BiH“ broj 14/84 - 36/89 i („Službeni glasnik RS“ broj 19/93, 2/93 i 12/99 - u daljem tekstu: ZSO) a što je utvrđeno u pravosnažno okončanom postupku kod Osnovnog suda u Banjaluci pod brojem P-1838/03 od 3.7.2006. godine, kojom presudom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev tužioca kojim je tražio da se utvrdi da je stekao stanarsko pravo na dvosobnom stanu u ulici Z. O. V. broj ..., te da ta presuda zamjenjuje rješenje o dodjeli stana na korišćenje od strane tuženog Grada B. odnosno da parnične stranke imaju pravo zaključiti ugovor o korišćenju stana na neodređeno vrijeme sa Zavodom za izgradnju B.. U tom postupku je utvrđeno da je tužilac nesmetano nezakonito koristio predmetni stan od 1.10.1993. godine, pa da nema sumnje da do stupanja na snagu Zakona o privatizaciji državnih stanova („Službeni glasnik RS“ broj 11/00 - 72/07), koji je stupio na snagu 28.7.2001. godine, nisu protekli rokovi iz člana 30. ZSO u ukupnom trajanju od 8 godina. Od stupanja na snagu Zakona o privatizaciji državnih stanova nesmetano nezakonito korišćenje stana u državnoj svojini ne proizvodi pravno dejstvo u smislu člana 30. ZSO, jer bi to bilo u suprotnosti sa odredbom člana 69. Zakona o privatizaciji državnih stanova.

Na osnovu navedenog tuženi organ je pravilno odbio zahtjev tužioca za dodjelu predmetnog stana u zakup, jer nisu ispunjeni uslovi iz člana 5. i 28. Pravilnika. Prigovor tužioca da je on stekao stanarsko pravo do donošenja rješenja kojim je njegova supruga proglašena nasljednicom sa ½ dijela na naprijed navedenom stambenom objektu u Banjaluci, nije osnovan, jer je u pravosnažno okončanom postupku kod Osnovnog suda u Banjaluci broj

P-1838/03 od 03.7.2006. godine utvrđeno da tužilac nije stekao stanarsko pravo na predmetnom stanu po osnovu bespravnog korišćenja.

Iz iznijetih razloga po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi povrede iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija na osnovu člana 40. stav 1. ZUS, jer nisu ostvareni razlozi iz člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić